

Opus Christi Salvatoris Mundi
OPUS CHRISTI SALVATORIS MUNDI

Newsletter
Rok 8
Numer 12
Grudzień 2020
www.msptm.com

MISJONARZE SŁUDZY UBOGICH

Intencja ewangelizacyjna:

Módlmy się, aby nasza osobista relacja z Jezusem Chrystusem była ożywiana przez
Słowo Boże i przez życie modlitwy..

(Intencja powierzona przez Ojca Świętego Światowej Sieci modlitwy za Papieża)

Blask prawdy

Katechizm Kościoła Katolickiego

„WIERZĘ” – „WIERZYMY”

CZŁOWIEK ODPOWIADA BOGU

142 Przez swoje Objawienie "Bóg niewidzialny w nadmiarze swej miłości zwraca się do ludzi jak do przyjaciół i obcuje z nimi, by ich zaprosić do wspólnoty z sobą i przyjąć ich do niej". Adekwatną odpowiedzią na to zaproszenie jest wiara.

143 Przez wiarę człowiek poddaje Bogu całkowicie swój rozum i swoją wolę. Całą swoją istotą człowiek wyraża przyzwolenie Bogu Objawicielowi. Pismo święte nazywa odpowiedź człowieka objawiającemu się Bogu "posłuszeństwem wiary".

WIERZĘ

I. Posłuszeństwo wiary

144 Być posłusznym (ob-audire) w wierze oznacza poddać się w sposób wolny usłyszанemu słowu, ponieważ jego prawda została zagwarantowana przez Boga, który jest

samą Prawdą. Wzorem tego posłuszeństwa, proponowanym nam przez Pismo święte, jest Abraham. Dziewica Maryja jest jego najdoskonalszym urzeczywistnieniem.

Abraham - "ojciec wszystkich wierzących"

145 List do Hebrajczyków, głosząc wielką pochwałę wiary przodków, podkreśla w sposób szczególny wiarę Abrahama: "Przez wiarę ten, którego nazwano Abrahamem, usłuchał (okazał posłuszeństwo) wezwania Bożego, by wyruszyć do ziemi, którą miał objąć w posiadanie. Wyszedł, nie wiedząc, dokąd idzie" (Hbr 11, 8). Przez wiarę żył jak "cudzoziemiec" i "pielgrzym" w Ziemi Obiecanej. Przez wiarę Sara otrzymała moc poczęcia syna obietnicy. A w końcu przez wiarę Abraham złożył w ofierze swego jedyne syna.

146 Abraham urzeczywistnia w ten sposób definicję wiary zawartą w Liście do Hebrajczyków: "Wiara... jest poręką tych dóbr, których się spodziewamy, dowodem tych rzeczywistości, których nie widzimy" (Hbr 11, 1). "Uwierzył Abraham Bogu i zostało mu to poczytane za sprawiedliwość" (Rz 4, 3). Dzięki tej "mocnej wierze" (Rz 4, 20) Abraham stał się "ojcem wszystkich tych, którzy... wierzą" (Rz 4, 11. 18).

147 Stary Testament jest bogaty w świadectwa takiej wiary. List do Hebrajczyków głosi pochwałę przykładu wiary przodków, którzy "dzięki niej... otrzymali świadectwo" (Hbr 11, 2.39). Jednak "Bóg... nam lepszy los zgotował", dał nam łaskę wiary w Jego Syna Jezusa, "który nam w wierze przewodzi i ją wydoskonala" (Hbr 11, 40; 12, 2).

Wiadomości, nad którymi warto się zastanowić

Tajemnica Guadalupe oczyszczona z „legend”

Wystarczająca ilość światła, aby uwierzyć, i wystarczająca ilość pójścia, by nie rzucać się w tajemnicę. Dziś Kościół obchodzi pamiątkę Naszej Pani z Guadalupe, której objawienie prawie pięćset lat temu stało się decydujące dla ewangelizacji Ameryki Łacińskiej. Głęboko zakorzeniony kult. A jednak nawet najważniejsza Matka Boża Meksyku i Nowego Świata potrzebuje od czasu do czasu odświeżenia, głównie aby oczyścić powszechną świadomość z naleciałości owych fałszywych mitów, które czynią Guadalupe bardziej religijnym fetyszem niż autentycznym cudem Boga dokonany na oczach i na płaszczu człowieka o imieniu Juan Diego, który dzisiaj jest świętym i

którego wspomnienie będziemy obchodzić pojutrze.

Czy to prawda, że odcisnięty wizerunek ma temperaturę ludzkiego ciała? I że oczy poruszają się? Lub że z kompozycji gwiazd i kwiatów na płaszczu Dziewicy otrzymuje się harmonijną melodię? Jednym słowem: ile prawdy jest w plotkach o cudownych właściwościach przypisywanych wizerunkowi, które internet szerzy z dużo większą prędkością niż mogły płynąć karawele konkwistadorów?

Aby zdementować czarne legendy i odzyskać w całej jego mocy cud wizerunku odcisniętego na „tilmie” św. Juana Diego, zabrał głos ojciec Eduardo Chávez, postulator procesu kanonizacyjnego św. Juana Diego i jeden z największych znawców wizerunku przechowywanego w mieście Meksyk.

W wywiadzie dla *Aci Pensa* ojciec Chávez powiedział, że plotka, jakoby wizerunek miał temperaturę ludzkiego ciała jest wyssana z palca: „Temperatura to temperatura płótna wytworzonego z rośliny, gatunku agawy o nazwie ixotl”. Podobnie jak nie jest prawdą, że oczy Dziewicy poruszają się. Po prostu źle zinterpretowano to, co zauważył okulista Enrique Graue, który zobaczył, że oczy Matki Bożej mają naturalistyczną głębię i refleksy. Jest natomiast prawdą, i to jest aspekt, który najbardziej interesuje katolików, że wizerunek nie został uczyniony ludzką ręką lub namalowany.

Meksykański kapłan stwierdził, że raczej pogład o namalowaniu wizerunku jest mitem, ponieważ obraz nie nosi żadnych śladów pędzla. „Jest to wizerunek odcisnięty” i nie ma na to wytłumaczenia. Podobnie jak nie ma wytłumaczenia dla faktu, że kwas, który wylał się na wizerunek w XVIII wieku nie uczynił mu żadnej szkody. Te elementy są decydujące, aby przyjąć cudowną naturę „ikony”. Podobnie jak to, że łącząc gwiazdy i kwiaty na płaszczu otrzymuje się harmonijną melodię, ale nie można tego uzyskać próbując kopiować na pięciolinię ciągi złożone z gwiazd i kwiatów z kopii stworzonych przez człowieka. Także tutaj mamy mały ślad cudu. Nie można tego natomiast powiedzieć o pogłosce mówiącej, że jedna ręka Dziewicy jest ciemniejsza od drugiej, co miałyby oznaczać wymieszanie rasy białej i czarnej.

„Są to interpretacje bardziej pobożnościowe niż realistyczne, mówi Chávez, ucinając w ten sposób późniejsze poglądy imigracjonistyczne dziś bardzo popularne. Jednym bowiem wizerunek Dziewicy z Guadalupe nigdy nie będzie: pożywką do rozwoju modnych ideologii. Niektórzy próbowali i do dziś próbują ściągnąć z postaci Maryi płaszcz, aby dowieść, że jest ona zaadaptowanym wizerunkiem jakiegoś bóstwa azteckiego. Nic z tego, stwierdza ojciec: „Nie jest to żadna adaptacja przedstawień idolatrycznych”. Jest prawdą, że miejscowi nazywali ją zawsze „*nuestra madrecita*” („nasza mateczka”, przyp. tłum.), był to jednak tytuł, a nie apostrofa, jakby chodziło o schryścianizowaną Matkę ziemię. „Ówcześni misjonarze nie używali nigdy wizerunku

jako pochodzącego z kultury pogańskiej z tego prostego powodu, że pogańskie bóstwa były dla nich przedstawieniami szatana i nie pozwoliliby nigdy, aby Maryja była ukazywana w ten sposób”.

W świetle naszego charyzmatu

Kontynuujemy prezentację dokumentu ojca Giovanniego Salerno MSP opatrzonego datą 1999. Ojciec Giovanni przedstawia w tym dokumencie dwanaście stopni pokory z Reguły św. Benedykta.

SŁUDZY UBOGICH POKOLENIE CICHYCH I POKORNYCH SERCEM

o. Giovanni Salerno MSP

Dwunasty stopień pokory

Jako „poszukiwacze” Boga Misjonarze Słudzy Ubogich wzbudzają pragnienie, tęsknotę za ową ojczyzną, w której – możemy tak powiedzieć – ich stopa już stanęła. Sposób bowiem życia Misjonarzy Sług Ubogich, odrzucający wszelkie sztuczki, odzwierciedla błogosławioną wspólnotę świętych w niebieskim Jeruzalem.

Zachowanie Misjonarza Sługi Ubogich nie jest tylko etykietą: świadom przebywania wobec aniołów dzień i noc wielbiących Boga ma on zawsze postawę pełną uszanowania. Bardzo ważne jest poczucie Bożej obecności: przebywanie przed tronem Boga jest misją aniołów, ale także misją powierzoną Misjonarzom Sługom Ubogich. Jeśli jesteśmy napełnieni poczuciem Bożej obecności i jesteśmy zdolni wiarą wyczuwać Jego transcendentny majestat wraz z Jego pełnym czułości ojcostwem, spontanicznie trwamy nieustannie przed Nim ciałem i duszą. Ciało bowiem uczestniczy w pełnej szacunku postawie duszy i wyklucza wszelkie postawy przeciwne.

Z tego względu także obecnie jest rzeczą ważną dbałość o pewien styl Misjonarza Sługi Ubogich. Wymaga się od niego określonego zachowania w kościele, w refektarzu, w pokoju, wszędzie. Jego postawa powinna pokazywać, że przeważa w nim to, co duchowe, nad tym, co przyrodzone. Także, na przykład, sposób odpoczywania powinien być inny. Sługa Ubogich bowiem świadom, że jest całkowicie poświęcony Bogu, ma zawsze postawę niemal liturgiczną, modlitewną.

Jest to „habitus”, który powinien przyjmować stopniowo. Jednak zanim będzie on wypływał z głębi duszy i zanim będzie spontaniczny, trzeba pielęgnować go jako ćwiczenie ascetyczne. Powoli, powoli będzie on dojrzewał aż do całkowitej syntonii między postawą wewnętrzną a zewnętrzną. Codziennie Ciało i Krew Chrystusa zmartwychwstałego

jednoczą się z naszą kruchą naturą, z naszym ciałem, aby wprowadzić i rozwinąć w nim nasienie przemienienia, przeobstwienia. Jest w związku z tym możliwe czynienie postępów w przyjmowaniu rysów człowieka zmartwychwstałego, człowieka przemienionego w Chrystusa, należącego do nowej rzeczywistości.

(ciąg dalszy nastąpi)

Wiadomości z naszych domów

Misjonarze Służby Ubogich

Ajofrin

Sytuacja spowodowana przez koronawirusa wpływa na życie wszystkich; także nasz apostołat został dotknięty przez pandemię. Jest nam jeszcze trudno organizować stacjonarne spotkania misyjne, które od zawsze animowały nasze grupy wsparcia i pozwalały spotykać się, aby ożywiać dar otrzymanego powołania misyjnego, w każdym zgodnie z jego stanem.

Wobec tej sytuacji postanowiliśmy skorzystać ze środków technologicznych i platform wirtualnych, aby tymczasowo zaradzić niedogodnościom.

Z naszego Ośrodka formacyjnego zaczęliśmy zatem organizować miesięcznie dwa formacyjno-modlitewne spotkania misyjne:

1) w każdy ostatni piątek miesiąca (o godzinie 21:15 w Hiszpanii) prowadzimy katechezę dla wszystkich (w języku włoskim), w której można wziąć udział pod linkiem (na platformie zoom): <https://us02web.zoom.us/j/86291817815>.

2) w każdą trzecią środę miesiąca (o godzinie 21:15 w Hiszpanii) prowadzimy katechezę międzynarodową z momentami modlitwy (dla młodzieńców do 25 roku życia), w której każdy może wziąć udział pod linkiem (na platformie zoom): <https://us02web.zoom.us/j/2912929039?pwd=dUZxNnEyWXFKMUtBM3dXbFliS2d5dz09>

Zaplanowaliśmy także inne inicjatywy, o których możecie się dowiedzieć na ostatniej stronie tego newslettera.

Polecamy wszystkie te inicjatywy waszej modlitwie, a wszystkich zainteresowanych zapraszamy do kontaktu z nami (missionaricuzco@gmail.com).

Misionarki Sługi Ubogich

Punacancha

Rozpoczęliśmy adorację eucharystyczną w kaplicy w Punacanchy. Najwierniejsze rodziny starają się uczestniczyć w niej raz w tygodniu, a cztery osoby codziennie. Pewnego dnia zobaczyliśmy dziewczynkę, która przyszła sama i poprosiła nas o pozwolenie wejścia do kaplicy, by pomodlić się, bo od dłuższego czasu nie chodzi do kościoła. Jej rodzice, którzy przyszedli uczestniczyć w kursach, szukali jej zaniepokojeni, gdyż był już wieczór. Kiedy potem miałyśmy okazję się z nimi spotkać, dowiedziałyśmy się, że byli to ludzie, którzy codziennie uczestniczyli we Mszy świętej i które cierpią, że nie mogą chodzić na nią z powodu rozporządzeń rządowych. W dzień Matki Bożej Różańcowej, patronki Punacanchy, celebrowaliśmy o godzinie 10:00 Mszę świętą, po której nastąpiło krótkie spotkanie i zabawy dla dzieci. 22 października ludzie zameldowani w Punacanchy, którzy na co dzień mieszkają w Cuzco, przyjechali, aby uczestniczyć w nabożeństwach za zmarłych, niestety po Mszy świętej zaczęli pić na dziedzińcu kapliczki alkohol. Musiałyśmy im powiedzieć, aby sobie poszli, a oni wrócili do Cuzco.

Cochapata

W Cochapacie w każdy poniedziałek wzrasta ilość ludzi uczestniczących we Mszy, a także przystępujących do spowiedzi i do komunii. Zaczęliśmy odwiedzać przede wszystkim rodziny najbardziej potrzebujące; w każdym domu odmawiamy różaniec w intencji mieszkającej tam rodziny. Odwiedzone rodziny czują się szczęśliwe i opowiadają swoje trudne doświadczenia z najgorszych dni Covid-19. Niektóre z nich mieszkają w domach bez drzwi i okien, ponieważ nie mogą sobie pozwolić na ich zakup, inne straciły swoje miejsce na rynku, ale czują się bogatymi dziećmi Bożymi i uczestniczą we Mszy świętej w każdy poniedziałek pobożnie i wytrwale.

Ilo (Moquegua)

Stołówka św. Marcina de Porres, którą prowadzimy w dzielnicy Pampa Inalambrica – Alto Chiribaya w Ilo (Moquegua) – jest jednym z wielu oczywistych przejawów „macierzyńskiej” miłości Boga.

Stołówka zaczęła swoją działalność w lipcu tego roku, aby zaspokoić jedną z podstawowych potrzeb wielu rodzin tej dzielnicy: potrzebę odżywiania. Przewidywano, że będzie działała przez kilka miesięcy, do czasu gdy sytuacja się poprawi, czego byliśmy pewni. Dziś koronawirus i jego następstwa jeszcze nas nie opuścili, rok zbliża się do końca, a stołówka nadal działa. Nie została zamknięta! Pracuje zdana jedynie na skromną pomoc pokornych osób, które z hojnego serca pomagają nam żywnością i małymi „ziarenkami

pszenicy”.

Liczba stołowników codziennie wzrasta, zaczęliśmy od 180 osób w poniedziałek, a skończyliśmy w piątek na 220. Wraz z żywnością nasi goście otrzymują także krótką katechezę: odczytuje się fragment Ewangelii, po którym następuje krótkie wyjaśnienie jakiegoś tematu: przykazań, sakramentów, uczynków miłosierdzia, itp. Otrzymują w ten sposób także pokarm duchowy.

Dziękujemy Bogu, troskliwemu Ojcu i wszystkim osobom, które czynią możliwą naszą posługę najuboższym.

Ważne daty w miesiącu grudniu:

Poniedziałek 7 grudnia: Wigilia uroczystości Niepokalanego Poczęcia z ośrodka formacyjnego w Ajofrín z możliwością uczestniczenia (na platformie zoom) od godziny 22:00.

Niedziela 13 grudnia: Spotkanie na temat duchowości misyjnej, otwarte dla wszystkich, w Neapolu.

Środa 16 grudnia: Międzynarodowe spotkanie formacyjne i modlitewne dla młodzieńców (do 25 roku życia), początek o godzinie 21:15 na platformie zoom.

Sobota 19 i niedziela 20 grudnia: Wirtualne rekolekcje przygotowujące do świąt Bożego Narodzenia (zorganizowane i prowadzone przez Misjonarzy Sługi Ubogich), z domów Misjonarzy Sług Ubogich, z medytacjami, świadectwami i modlitwą w języku hiszpańskim, włoskim, angielskim, niemieckimi i francuskim.

Wtorek 29 grudnia: Kurs wirtualnej formacji katechetycznej o godzinie 21:15 na platformie zoom (<https://us02web.zoom.us/j/86291817815>).

Czwartek 31 grudnia: Wigilia uroczystości Maryi Bożej Rodzicielki z ośrodka formacyjnego w Ajofrín z możliwością uczestniczenia (na platformie zoom) od godziny 22:00.

Więcej informacji:

e-mail: missionaricuzco@gmail.com

web: www.msptm.com

Facebook: Misioneros Siervos de los Pobres/

Missionary Servants of the Poor

Instagram [misionerossiervosdelospobres](https://www.instagram.com/misionerossiervosdelospobres)

[@MisionerosSiervosdelosPobres](https://www.instagram.com/MisionerosSiervosdelosPobres) Misioneros Siervos de los Pobres

Youtube Missionari Servi dei Poveri

Zadanie misyjne miesiąca:

Miesiąc grudzień wzywa nas do przeżywania naszej wiary, ze szczególną radością misyjną, ofiarowując nasze wyrzeczenia w okresie Adwentu w intencji, aby „Dobra Nowina” mogła szybko dotrzeć do wielu serc, które jej jeszcze nie znają.

Zwrócę uwagę na osoby w moim otoczeniu, które będą przeżywać okres Bożego Narodzenia w samotności.

Moja miłość będzie mi podsuwała środki, aby móc podjąć konkretne działania na rzecz najbardziej potrzebujących.

Zrobię doroczny rachunek sumienia, aby przygotować się do przeżycia roku 2021 z jeszcze większym oddaniem ubogim, których Pan przysyła codziennie do misji Misjonarzy Sług Ubogich.